

En ny bakelittelefonapparat av förminskad typ

Ericssons bakelitapparater av 1931 års modell, vilka utförligt beskrivits i Ericsson Review Nr. 1, 1933, representera standardtyperna för enkla abonnentanslutningar till publika nät och privatväxlar för manuella eller automatiserade CB-system. Såsom komplement till dessa standardapparater utsläpper Ericsson nu på marknaden nya bordstelefonapparater av förminskad modell. Dessa apparater äro avsedda att få en vidsträckt användning för olika funktioner. Emellertid behandlas i denna artikel huvudsakligen endast de typer, som jämsides med standardapparaterna kunna komma ifråga för anslutning till automatiska eller manuella CB-växlar.

I Fig. 1 åskådliggöres storleksförhållandet mellan tre olika apparatmodeller av Ericssons fabrikat.

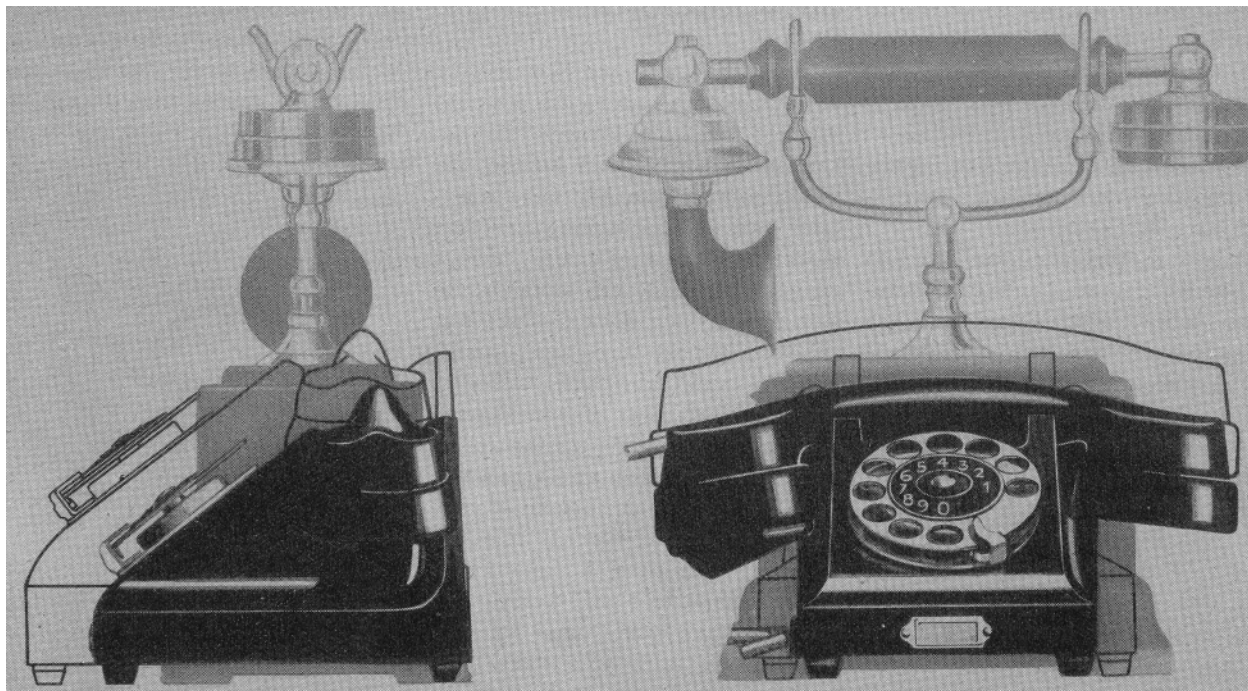

Fig. 1. Jämförelse mellan tre olika apparatmodeller.
I bakgrunden, den äldre plåtapparaten; i mitten, standardbakelittapparaten; i förgrunden, den nya bakelittapparaten

Den skuggade figuren i bakgrunden med hög klyka och handmikrotelefon av äldre modell representerar en plåtapparat, Typ DE 502. Bakelitstandardapparaten, Typ DE 702, är antydd med konturlinjer, och främst synes den nya apparaten, Typ DE 752, som har dimensionerna 152 X 121,5 X 104,5 mm, handmikrotelefonen icke inberäknad. Vikterna hos de olika modellerna uppgå till:

3,3 kg för Typ DE 502,
2,5 » » » DE 702,
1,85 » » » DE 752.

I Fig. 2 äro de båda bakelittapparaterna, d. v. s. standardapparaten, Typ DE 702, och den nya apparaten, Typ DE 752, avbildade sida vid sida. Man lägger märke till, att originalmodellens karakteristiska form med sina enkla och stilrena linjer återfinnes hos den lilla apparaten. De båda modellerna kunna därför ur utseendesynpunkt sägas vara likvärdiga.

Fig. 2. Bordapparater, Typ DE 752 (t.v.) och Typ DE 702.

De reducerade dimensionerna hava möjliggjorts därigenom, att den polariserade klockan antingen, i Typ DE 752, utbyts mot ett annat i apparaten placerat anropsorgan eller, såsom fallet är vid andra typer, helt uteslutits eller monterats separat.

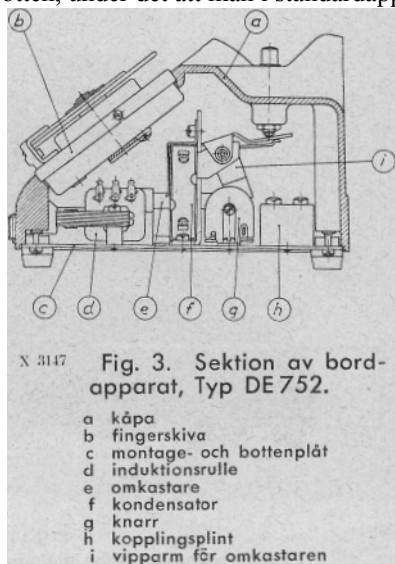
Konstruktion.

Vid skapandet av den lilla apparaten har man följt samma principer, som karakterisera originalmodellen, nämligen gedigenhet i utförandet, standardisering av de ingående delarna och enkelhet i justering och underhåll. Följande delar äro desamma, som ingå i den stora apparaten, nämligen:

- a. handmikrotelefon i bakelit med kapselmikrofon, 2-polig hörtelefon med magnet av höglegerat koboltstål, samt kopplingsplint i bakelit för anslutning av snöret,
- b. fingerskiva med skyddsbotten av Ericssons standardtyp,
- c. induktionsrulle med sluten järnkärna sammansatt av lameller av höglegerad järnplåt,
- d. kondensator, 1 μ F,
- e. omkastare med vipparm, som påverkas av handmikrotelefonen medelst tvenne stift, vilka äro lagrade i mässingsbussningar, fästade i kåpan; dimensionerna på vipparmen avvika något från originalmodellen, men principen för rörelsens överförande är densamma,
- f. kopplingsplint i bakelit med kombinerade skruv- och lödkontakter,
- g. väggfäste i bakelit med ingjutna kopplingsklämmor samt skyddslock av plåt.

Alla inre förbindningar äro lödda, under det att handmikrotelefonens snöre samt väggfäste- och fingerskivskablarna äro kopplade till skruvkontakter.

Den lilla apparaten har liksom dess föregångare en s. k. insats, bestående av en montageplåt, på vilken alla inre delar äro monterade. En förenkling har emellertid gjorts, i det att montageplåten i den nya modellen även tjänstgör som apparatens botten, under det att man i standardapparaten har en montageplåt för insatsen och en särskild bottenplåt.

Insatsen fasthålls vid kåpan medelst tre oförflorbara skruvar. Fig. 3 visar apparaten, Typ DE 752, i genomskärning och i Fig. 4 ser man samma apparat uppifrån med avlyftad kåpa.

Såsom av ovanstående torde framgå, är den nya apparatens uppbyggnad synnerligen enkel och praktisk. Då kåpan avtages, äro samtliga inre delar åtkomliga för tillsyn.

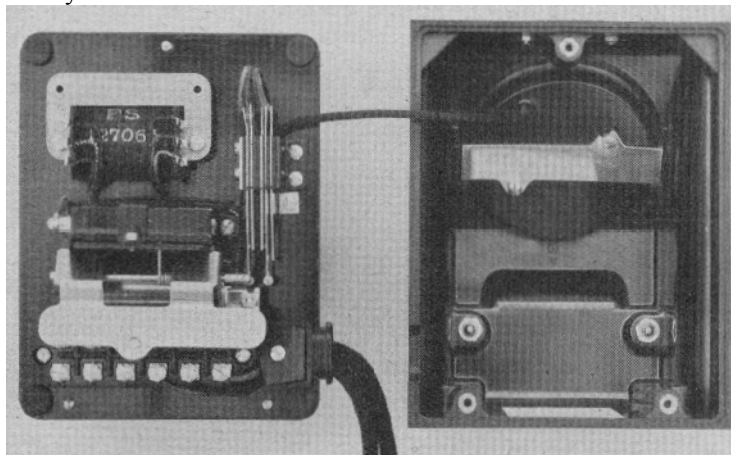

Fig. 4. Bordapparat, Typ DE752, med avtagen kåpa.

Användning som huvudapparat.

Standardapparaterna äro utrustade med polariserad klocka med två kraftigt ljudande klanger för inkommande signal. På kontor, där man i samma rum har flera apparater med täta påringningar, verkar klockans skarpa signaler många gånger irriterande och störande. En mer diskret men dock distinkt signal vore här att föredraga. Samma är förhållandet hos chefer, i konferensrum eller över huvud taget i sådana fall, där onödigt starka ljud böra undvikas. Den nya apparaten, Typ DE 752, har tillkommit med hänsyn till detta önskemål. Klockan är ersatt med en s. k. knarr, som vid inkommande signal avger ett stirrande ljud, vilket, utan att verka störande, fullt tydligt kan uppfattas även på rätt långt avstånd. Knarren är, såsom framgår av Fig. 3, monterad i det fria utrymmet mellan kondensatorn och kopplingsplinten. Kopplingen är, som i Typ DE 702, en antisidetonekoppling, och är försedd med anordningar för att dämpa ned de vid impulsutgivningen över fingerskivan uppkommande extraspanningarna samt för att höja impuls-kretsens effektivitet.

Möjlighet till anslutning av extraklocka finnes liksom vid Typ DE 702. Det bör framhållas, att avsikten med extraklockan icke är att höja signalens ljudstyrka, utan att repetera anropet till en från apparaten avlägsen plats, så att annan persons uppmärksamhet kan påkallas i händelse apparatens ägare ej är på sitt rum. Extraklockan har sålunda här samma uppgift som då den anslutes till apparat med egen klocka. Såsom av ovanstående torde framgå är den nya apparaten, Typ DE 752, synnerligen lämplig för kontor, banker etc., d. v. s. i alla sådana fall, där onödigt störande ljud böra undvikas.

Användning som sidoapparat.

I många fall kan det vara önskvärt att ha två apparater inkopplade till samma linje. Man kombinerar då en apparat, Typ DE 702 (eller Typ DE 200), med en sidoapparat, Typ DE 3010, såsom schematiskt visas i Fig. 5. Linjen inkommer till sidoapparaten väggfäste och fortsätter därifrån till huvudapparaten. Är avståndet mellan apparaterna relativt stort, kan man inkoppla en extraklocka, så att en inkommande signal kan uppfattas även vid sidoapparaten. Denna apparat saknar nämligen signalorgan, men är för övrigt utrustad som en komplett apparat.

In- och utgående samtal kunna föras från vilken som helst av de båda apparaterna. Samtal kunna däremot icke föras mellan de båda apparaterna inbördes.

Skola apparaterna användas för anslutning till manuella OB-centraler, bortfaller fingerskivan, som ersättes med en täckskiva av samma slag som användes i de större apparaterna. En sidoapparat, Typ AC 1010 för kombination med huvudapparat, som är ansluten till LB-system, finnes även. Denna sidoapparat kan emellertid icke användas för utgående samtal, då den saknar signalinduktor.

Utän att ingå närmare i detaljer må i detta sammanhang blott omnämnas, att den nya lilla bakelitbordapparaten även användes för andra ändamål än vad som berörts, nämligen: i Ericssons nya selektorsystem, i kombination med automatväxlarna, Typ OL 12, i system med likströmssignalering, s. k. galvaniska apparater, etc.

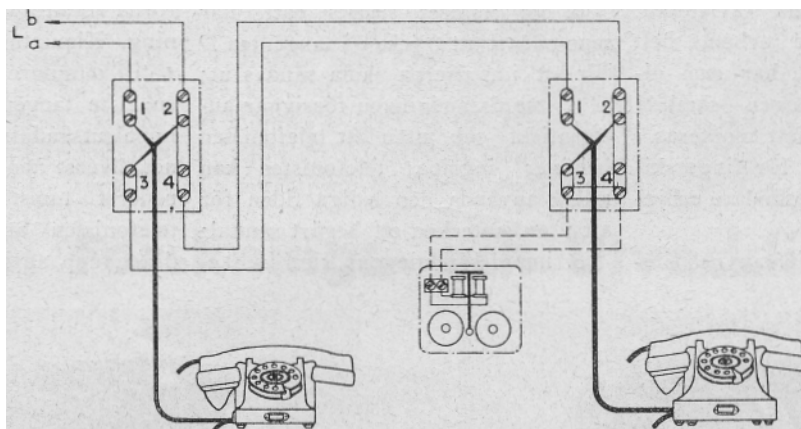

Fig. 5. Schema för inkoppling av sidoapparat, Typ DE 3010, till huvudapparat, Typ DE 702.

Källa: Ericsson Review nr 3 1933